

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **BONVER WIN, a. s.,**
sídlem Cholevova 1530/1, 700 30 Ostrava-Hrabůvka

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2016, č. j. 4372/16/5000-10610-701638,
ve věci uložení pokuty podle zákona o loteriích,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Návrh na moderaci uložené pokuty **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 1. 4. 2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 1. 2. 2016, č. j. 4372/16/5000-

Shodu s prvopisem potvrzuje

10610-701638 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a současně potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 11. 2015, č. j. 227472/15/4300-00805-050272, jímž byla žalobkyni dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“), uložena pokuta ve výši 180 000 Kč za porušení ust. § 1 odst. 8 ve spojení s ust. § 17 odst. 2 zákona o loteriích; žalobkyně se domáhala zrušení i prvostupňového rozhodnutí. V případě, že by zdejší soud neshledal důvod pro zrušení správních rozhodnutí, navrhuje žalobkyně změnu napadeného rozhodnutí v podobě upuštění od uložení pokuty, resp. její moderaci.

II. Žalobní důvody

2. Žalobkyně zprvu žalovanému vytýká absenci zákonného podkladu pro uložení pokuty, resp. pro její potvrzení, neboť ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích se na daný případ nevztahuje; žádný z taxativně vymezených důvodů, jenž by umožňoval uložení pokuty nebyl naplněn. Výčet důvodů pro uložení sankce je konečný a správní orgán není oprávněn rozšiřovat okruh povinností, jejichž nedodržení může posléze sankcionovat. Možnost udělit sankci za porušení zákazu vstupu nezletilých osob do prostoru herny by musela být v předmětném ustanovení výslovně uvedena, neboť sankce může být uložena pouze, pokud spočívá na jasném a jednoznačném právním základě. I pokud by bylo možné postihnout jinou osobu než nezletilého (např. žalobkyni), bylo by nutné postupovat dle ust. § 48 odst. 1 písm. g), resp. písm. h), která jsou vůči ust. § 48 odst. 1 písm. c) speciální, a to i s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 5 Afs 88/2013-41. Povinností provozovatelů herních zařízení není kontrolovat a bránit ve vstupu do heren osobám mladším 18 let, neboť adresáty ustanovení zakazujících vstup do herny osobám mladším 18 let jsou zájemci o hru, a nikoliv provozovatelé herních zařízení; provozovatelům tak nemůže být založena objektivní odpovědnost za protiprávní jednání osob mladších 18 let, kdy přítomnost nezletilých osob v hernách je porušením jejich povinností, a nikoliv povinností provozovatelů. Žalobkyně učinila veškerá opatření a splnila všechny povinnosti stanovené zákonem o loteriích, zejm. ustanovila odpovědnou osobu za dodržování zákona jakož i umístila na provozovnu informační ceduli, že do herny je zakázán vstup osobám mladším 18 let. Žalobkyni nelze postihovat za tzv. pasivní účast nezletilého na hře, neboť tato nepředstavuje žádnou zvláštní skutkovou podstatu, pro níž by bylo možno žalobkyni postihnout. Tzv. pasivní účast na hře je třeba subsumovat pod příslušná ustanovení zákona o loteriích řešící přítomnost nezletilého v herně. Interpretací ust. § 1 odst. 8 a § 17 odst. 2 zákona o loteriích lze dospět k závěru, že povinnost učinit opatření zabraňující nezletilému účasti na hře může porušit nanejvýš ten provozovatel, na jehož herních zařízeních by byla přímá hra nezletilého zjištěna a jehož opatření by k zamezení hry nezletilého v daném případě selhala; k tomu v posuzovaném případě nedošlo, neboť vzhledem k dostatečně účinným opatřením ze strany žalobkyně se nezletilý hry neúčastnil. Žalobkyně uzavírá, že správní orgán prvního stupně i žalovaný postupovali při svém rozhodování nezákonně, když odmítli interpretovat nejasnou právní úpravu ve prospěch žalobkyně; v obou rozhodnutích navíc nebylo vysvětleno, v čem mělo spočívat provozování herních zařízení v rozporu se zákonem o loteriích.

3. Žalobkyně dále považuje uložení pokuty za nezákonné rovněž z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, neboť správní orgán prvního stupně provedl pouze výslech nezletilého a pana L. Ž. - strážníka Městské policie Brno. Strážník ve výpovědi uvedl, že nebyl v prostorách herny, jelikož hlídal u baru a z tohoto místa neviděl, kde se nezletilý nacházel. Strážník rovněž nebyl osobně přítomen u legitimování nezletilého. Výpověď strážníka tedy nevypovídá o skutečném stavu a nemá žádnou vypovídací hodnotu pro předmětné správní řízení, tudíž žalobkyně navrhla dne 27. 8. 2015 správnímu orgánu prvního stupně provedení důkazu v podobě výslechu obsluhy; návrhu na provedení důkazu však nebylo vyhověno s odkazem na jeho nadbytečnost. Tímto postupem došlo k zásahu do práv žalobkyně, neboť nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
4. V poslední řadě žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost uložené pokuty, neboť její výše není dostatečně odůvodněna. Žalovaný ani nijak neprokázal, jakým způsobem a v jaké míře byl nezletilý zjištěnou přítomností v herně ovlivněn a jak k těmto zjištěním přihlédl v rámci úvah o výši pokuty. Odůvodnění pokuty musí být koncipováno tak, aby bylo přezkoumatelné při revizi rozhodnutí a aby nebylo pochyb, že konkrétní výše pokuty odpovídá okolnostem daného případu; tak tomu v posuzované věci nebylo. Uložená pokuta je navíc zjevně nepřiměřeně vysoká, kdy žalovaný nepřihlédl ke všem polehčujícím okolnostem případu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Zprvu uvádí, že žalobkyni nebyla pokuta uložena za přítomnost osoby mladší 18 let (jak uvádí žalobkyně v podané žalobě), nýbrž za neučinění takových opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. Z obsahu žaloby je navíc patrné, že si je žalobkyně vědoma skutečnosti uložení pokuty pro porušení ust. § 1 odst. 8 ve spojení s ust. § 17 odst. 2 zákona o loteriích. Pokuta tedy nebyla uložena z důvodu porušení zákazu adresovaného žalobkyni, ale jako důsledek provozování loterie v rozporu se zákonem o loteriích (provozování loterie při současném nepřijetí takových opatření, aby bylo osobám mladším 18 let bez výjimek zabráněno v účasti na hře); požadavek žalobkyně na výslovné vyjmenování ustanovení, v němž je zakotvena jí porušená povinnost, je tudíž neopodstatněný. K sankcionování žalobkyně pro porušení ust. § 1 odst. 8 a § 17 odst. 2 zákona o loteriích postačí podřazení tohoto porušení pod kategorii „provozování loterie v rozporu se zákonem o loteriích“. Odpovědnost provozovatelů loterií za plnění povinností uložených zákonem o loteriích je striktně založena na objektivním principu (byť žalobkyně tvrdí opak), tudíž je lhostejno, zda žalobkyně subjektivně vnímala jí přijatá opatření jako dostatečná (viz umístění tabulky informující o zákazu vstupu nezletilých), neboť bylo prokázáno, že je lze bez jakékoliv námahy prolomit. Žalovaný dále uvádí, že při výkladu dotčených právních norem neidentifikoval taková ustanovení, jež by umožňovala dvojí výklad, a nebyla tudíž dána žádná diskrece pro užití příznivějšího/méně příznivého výkladu. Stran námítky nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaný uvádí, že ani dle tvrzení žalobkyně není pochyb o tom, že se nezletilý v době kontroly nacházel v provozovně a že strávil nějaký čas v prostoru s umístěnými aktivními herními zařízeními. Žalobkyně ani neuvedla, v jakém směru je nutno zjišťování skutkového stavu a dokazování doplnit. Není pravdou, že by svědek (strážník MP) uvedl, že ze svého místa neviděl, kde se nezletilý nacházel. Svědek pouze nebyl schopen potvrdit, že by nezletilý na některém

Shodu s prvopisem potvrzuje

z herních zařízení hrál, avšak o tom, že se nezletilý nacházel v prostoru s herními zařízeními, svědek vůbec nepochyboval. Stran tvrzené nepřezkoumatelnosti výše uložené pokuty je třeba uvést, že jak prvostupňové, tak i napadené rozhodnutí výši uložené sankce dostatečně odůvodňují. Otázka polehčujících a přitěžujících okolností je, v případě že zákon o loteriích nestanovuje žádná závazná kritéria, věcí správního uvážení. Okolnosti, k nimž správní orgány při stanovení výše pokuty přihlížely, jsou podrobně rozvedeny v obou správních rozhodnutích.

6. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvádí, že není pravdou, že žalobkyně v podané žalobě dovozuje uložení sankce z porušení ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích. Ve zbytku repliky žalobkyně nepřináší žádné nové skutečnosti a odkazuje na argumentaci obsaženou v žalobě.

IV. Skutková zjištění

7. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 22. 5. 2015 v době od 16:50 hod. do 17:50 hod. správní orgán prvního stupně za součinnosti Městské policie Brno prováděl kontrolu v dotčené herně, jejímž provozovatelem je žalobkyně. V průběhu kontroly byla v herně zjištěna přítomnost osoby mladší 18 let – D. F., nar.X. Nezletilý se

hry na herních zařízeních aktivně neúčastnil, nicméně se zdržoval v jejich bezprostřední blízkosti a probíhající hru sledoval. Dne 29. 7. 2015 zahájil správní orgán prvního stupně správní řízení ve věci uložení pokuty dle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, a to za porušení ust. § 1 odst. 8 a § 17 odst. 2 téhož zákona. Dne 27. 8. 2015 byl správnímu orgánu doručen návrh žalobkyně na provedení důkazu výsledkem L. K., jež byla v herně v době kontroly přítomna jako osoba odpovědná za dodržování zákona o loteriích. Dne 10. 9. 2015 byl proveden výslech svědka L. Ž. - strážníka Městské policie Brno. Z výpovědi zejména vyplynulo, že při zahájení kontroly se nezletilý pohyboval v části s herními zařízeními, kam šel pracovník státního dozoru sám. K legitimaci nezletilého došlo tři nebo čtyři minuty od zahájení kontroly, kdy pracovník státního dozoru vyvedl nezletilého z prostoru s herními terminály a předal ho strážníkům, kteří ho vyvedli ven. Svědek neviděl, zda nezletilý na některém z herních zařízení přímo hrál. Dne 24. 9. 2015 proběhl výslech svědka - nezletilého D. F., jenž především vypověděl, že se dne 22. 5. 2015 skutečně ocitl v samotném prostoru herny, tj. v přítomnosti v tu dobu aktivních herních zařízení. Dále uvedl, že obsluha herny o jeho přítomnosti nevěděla vzhledem k velkému počtu lidí, že na žádném z herních zařízení přímo nehrál jakož i že tuto hernu v minulosti nikdy nenavštívil. Dne 3. 11. 2015 vydal správní orgán pod č. j. 227472/15/4300-00805-050272 rozhodnutí, kterým byla žalobkyni dle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích a uložena pokuta ve výši 180 000 Kč za porušení ust. § 1 odst. 8 ve spojení s ust. § 17 odst. 2 téhož zákona, neboť dne 22. 5. 2015 v době od 16:50 hod. do 17:50 hod. v provozovně „Herna Bar“ na adrese Cejl 30, 615 00 Brno, žalobkyně coby provozovatel loterií a jiných podobných her neučinila taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry účastnit, jelikož byla správním orgánem za přítomnosti Městské policie Brno v době kontroly v herně zjištěna přítomnost osoby mladší 18 let, a to nezletilého D. F., nar. X, čímž této osobě žalobkyně umožnila pasivní účast na hře. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, v němž namítala stejné skutečnosti jako v nyní

Shodu s prvopisem potvrzuje

posuzované žalobě. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný shora specifikovaným napadeným rozhodnutím, jenž je nyní předmětem soudního přezkumu.

V. Právní posouzení

8. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci řízení souhlasili.
9. Dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích *pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.*
10. Dle ustanovení § 1 odst. 8 zákona o loteriích *účastníkem loterie nebo jiné podobné hry (dále jen "sázející") může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Osobám mladším 18 let je účast na loteriích a jiných podobných hrách zakázána. Provozovatel loterií a jiných podobných her musí učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.*
11. Dle ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích *výherní hrací přístroj musí být umístěn tak, aby neumožňoval hru osobám mladším 18 let, nebo provozovatel musí učinit taková opatření, aby tyto osoby se nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.*
12. Krajský soud se zprvu zabýval námitkou chybějícího zákonného podkladu pro uložení pokuty. Po skutkové stránce věci není sporu o tom, že se nezletilý D. F. v době kontroly předmětné provozovny nacházel v herně, tj. v prostorově oddělené místnosti s aktivními hracími automaty. Stran samotného posouzení případné absence zákonného podkladu pro uložení sankce je třeba vycházet zprvu z obsahu výroku prvostupňového rozhodnutí o uložení pokuty, v němž je uvedeno, že *se žalobkyni ukládá pokuta ve výši 180 000 Kč dle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, a to za porušení ust. § 1 odst. 8 ve spojení s ust. § 17 odst. 2 téhož zákona, neboť dne 22. 5. 2015 v době od 16:50 hod. do 17:50 hod. v provozovně „Herna Bar“ na adrese Cejl 30, 615 00 Brno, žalobkyně coby provozovatel loterií a jiných podobných her neučinila taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry účastnit, jelikož byla správním orgánem za přítomnosti Městské policie Brno v době kontroly v herně zjištěna přítomnost osoby mladší 18 let, a to nezletilého D. F., nar.X, čímž této osobě žalobkyně umožnila pasivní účast na hře. Žalobkyně byla tedy sankcionována za neučinění natolik dostatečných (účinných) opatření, jež by byla schopna zabránit osobám mladším 18 let účasti na hře. Krajský soud nijak nerozporuje tvrzení, že žalobkyni nelze sankcionovat za porušení právní povinnosti, kterou příslušná právní norma adresuje nezletilému a kterou tento porušil. Tak ostatně judikoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Afs 108/2013-72, kde uvedl, že „za porušení ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích -*

Shodu s prvopisem potvrzuje

obecně proklamovaného zákazu vstupu osobám mladším 18 let - tedy příkazu třetím osobám, nikoli provozovateli, nelze bez dalšího vinit provozovatele herny ze spáchání správního deliktu dle ust. § 48 odst. 1 písm. c) citovaného zákona, tedy z toho, že provozuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu se zákonem“. Tak tomu ovšem v nyní posuzované věci nebylo a tato námitka žalobkyně nemůže ve světle zjištěných skutkových okolností obstát.

13. Výklad pojmu „pasivní účast na hře“ či „pasivní hra“ byl již v minulosti proveden Nejvyšším správním soudem; ten v rozsudku ze dne 14. 11. 2011, č. j. 5 Afs 26/2011-81, č. 2525/2012 Sb. NSS, uvedl, že *„na rozdíl od stěžovatele neshledává smyslu a účel zákona toliko v zabránění samotné hře mladistvými na výherních hracích přístrojích, ale smysl opatření, která zákon stanoví, je nutno spatřovat již v prevenci, tzn. aby mladiství do prostor, v nichž se provozují hazardní hry nemohli vstupovat, tzn. „účastnit se“ např. provozované hry ani pouze „vizuálně“*. Provozovatel je povinen učinit taková opatření, aby se mladistvé osoby nemohly účastnit hry (tzn. jakkoli, tedy ani pouhým pasivním přihlížením). Dovozuje-li žalobkyně účinnost (dostatečnost) jí přijatých opatření ze skutečnosti, že mladiství se samotné hry aktivně neúčastnil, nelze s ohledem na závěry o společenské škodlivosti tzv. pasivní hry nezletilých s tímto tvrzením souhlasit. Byla-li ve správním řízení prokázána pasivní účast nezletilého D. F. na hře, svědčí tato skutečnost sama o sobě o nedostatečnosti žalobkyní přijatých opatření. Odkazuje-li žalobkyně dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 5 Afs 88/2013-41, s tím, že za pasivní účast nezletilého na hře lze žalobkyni postihnout pouze dle ust. § 48 odst. 1 písm. g), resp. písm. h) zákona o loteriích, soud nepovažuje toto tvrzení za příléhavé na nynější případ. V cit. rozsudku je vskutku uvedeno, že naplnění této skutkové podstaty (neučinění veškerých opatření bránících nezletilým ve hře) odpovídá sankce obsažena v ust. § 48 odst. 1 písm. g), resp. písm. h) zákona o loteriích. Tento závěr je ovšem třeba posuzovat v kontextu se zbylým obsahem rozsudku za současného vnímání odlišných skutkových okolností provázejících cit. rozhodnutí a nyní projednávanou věc. Předmětem řízení pod sp. zn. 5 Afs 88/2013 byla otázka, zda se stěžovatel dopustil správního deliktu podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích, neboť byla v herně stěžovatele zjištěna přítomnost nezletilé osoby. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že právní norma obsažená v ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích zde míří nikoli k osobě provozovatele, neboť mu neukládá (jakkoli) zabránit vstupu osobám mladistvým do prostor své provozovny, tedy je nevpustit - k čemuž by zcela logicky muselo svědčit i oprávnění zjistit, zda se jedná o osobu mladistvou či nikoli (stěžovatel by byl oprávněn požadovat průkaz totožnosti), ale míří k samotným osobám, které hodlají do provozovny

vstoupit, resp. tam (přes porušení zákazu vstupu) vstoupí, přičemž uzavřel, že z právní úpravy nelze při použití obecných metod interpretace práva dovodit závěry, k nimž krajský soud dospěl, tedy, že stěžovatel (tím, že se v prostoru herny nacházela nezletilá osoba) provozuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu se zákonem a naplnil tak dikci ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. V žalobkyní poukazované věci tak správní orgány provozování loterie či jiné podobné hry v rozporu se zákonem dovozovaly z porušení ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích, tj. zákazu vstupu osobám mladším 18 let. Nejvyšší správní soud v cit. rozsudku dále uvedl, že obdobná proklamace zákazu ve vztahu k mladistvým je obsažena

např. v ust. § 1 odst. 8 zákona o loteriích. V cit. rozsudku deklarované užití ust. § 48 odst. 1 písm. g), resp. písm. h) zákona o loteriích je tudíž nutno interpretovat ve vztahu k přilehajícímu skutkovému stavu, tj. ve vztahu k dodržování zákazu hry osob mladších 18 let (lhostejno, zda se jedná o aktivní či pasivní hru), přičemž adresátem této povinnosti je osoba, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, přičemž zpravidla takovouto osobou bude obsluha provozovny, v níž se herna nachází. Tomu dozajista odpovídá i zákonodárcem nastavená nejvyšší možná výše pokuty za porušení zákonem uloženým povinností; zatímco osobě odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let lze uložit pokutu do výše 50 000 Kč a v případě druhého prokazatelného časově odlišného porušení tohoto zákazu až do výše 500 000 Kč, výše sankce v případě porušení povinnosti adresované provozovateli (§ 48 odst. 1 písm. c) může být uložena až do výše 10 000 000 Kč, neboť provozovatel je podnikatelem nesoucím všechny výhody dané činnosti (zejména generace velkého zisku), čemuž odpovídá i míra odpovědnosti spojená s tímto specifickým předmětem podnikání. Nelze tedy souhlasit s žalobkyní, že v nyní posuzované věci mělo být namísto ust. § 48 odst. 1 písm. c) užito ust. 48 odst. 1 písm. g), resp. písm. h) zákona o loteriích. V žalobkyní poukazovaném rozsudku č. j. 5 Afs 88/2013-41 se Nejvyšší správní soud vyslovil, že správní orgán by stěžovatele v daném případě, kdy byla prokazatelně zjištěna přítomnost mladistvé osoby v jeho provozovně, byl oprávněn příp. sankcionovat za porušení ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích, který přikazuje provozovateli učinit taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je navíc ze zákona oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti. Takto se tomu stalo v nynějším případě, kdy žalobkyni bylo ze strany správních orgánů vytýkáno právě nezamezení účasti nezletilých osob na hře v důsledku nepřijetí dostatečně účinných opatření znemožňujících tuto účast na hře, byť pasivní.

14. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 36/2016-27, odpovědnost za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona je odpovědností absolutní a objektivní, tedy odpovědností bez ohledu na zavinění. Loterijní zákon přitom nepřipouští žádný liberační důvod. Podle ustálené judikatury navíc skutečnosti spočívající ve vnitřních poměrech odpovědného subjektu a jeho vnitřní organizační záležitosti, tedy i pracovněprávní a s tím spojené odpovědnostní vztahy se zaměstnanci, nemají na vznik odpovědnosti provozovatele vliv [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2004, č. j. 6 A 109/2000-73, č. 583/2005 Sb. NSS), též cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 36/2016-27]. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud uzavírá, že správní orgány správně identifikovaly příslušná zákonná ustanovení, pod něž subsumovaly zjištěný skutkový stav; námitka chybějícího zákonného podkladu tudíž není důvodná. S ohledem na shora uvedené lze odmítnout rovněž tvrzení žalobkyně stran případného postupu *in dubio mitius* v případě nejasnosti právní úpravy či dvojího výkladu právní normy, neboť správními orgány aplikované právní normy různorodý výklad nepřipouštějí.

15. Krajský soud se dále zabýval námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Jak bylo soudem zjištěno z obsahu správních spisů, konkrétně z protokolu o ústním

Shodu s prvopisem potvrzuje

jednání ze dne 10. 9. 2015, vyslýchaný strážník Městské policie L.Ž. nevypověděl, že ze svého místa neviděl, kde se nezletilý v době kontroly nacházel, jak uvádí žalobkyně. Z jeho výpovědi naopak vyplynulo, že přítomnost nezletilého byla zjištěna v prostoru s automaty, který je oddělen od vlastní provozovny. Namítali-li tedy žalobkyně, že výpověď strážníka nevypovídá o skutečném stavu věci, a tudíž nemá žádnou vypovídací hodnotu pro správní řízení, nelze jí dát za pravdu. Pro učinění závěru o skutkovém stavu věci, na základě kterého bylo s žalobkyní vedeno správní řízení o uložení pokuty, je podstatná zejména skutečnost přítomnosti nezletilého v herně, kterou vypovídající strážník bezpochyby potvrdil. Z výpovědi strážníka, že osobně neprováděl legitimaci nezletilého a že neviděl, zda nezletilý hrál na některém z herních zařízení, neboť z místa kde byl, tam nebylo vidět, rozhodně nelze dovodit nevypovídající hodnotu výpovědi, pokud podstatnou okolnost přítomnosti nezletilého v herně strážník explicitně potvrdil (slovy: „pracovník státního dozoru vyvedl nezletilého z prostoru z automaty a předal ho kolegům, kteří ho vyvedli ven“). Nadto je třeba dodat, že svoji přítomnost v herně potvrdil v průběhu výsledku před správním orgánem i sám nezletilý. Z těchto dvou na sobě nezávislých výpovědí lze učinit závěr o dostatečném zjištění skutkového stavu věci, a tudíž i o nadbytečnosti návrhu na provedení dalšího důkazu - výsledku obsluhy, neboť skutkový stav zakládající uložení sankce byl bez důvodných pochybností zjištěn.

16. K námitce nepřezkoumatelnosti uložené pokuty z důvodu nedostatečného odůvodnění její výše soud uvádí, že rozhodnutí stran výše sankce je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů v případě, že v něm zcela chybí jakékoliv úvahy a důvody pro uložení výše trestu (sankce) [viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2005, č. j. 10 Ca 66/2004-32, č. 693/2005 Sb. NSS]. Rozhodnutí o uložení pokuty je dále nepřezkoumatelné, je-li výše pokuty odůvodněna pouhou rekapitulací skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria hodnocena. Úvaha správního orgánu musí vést k hodnocení individuální povahy protiprávního jednání, přičemž zvažované okolnosti je třeba rozlišovat na přítěžující a polehčující a vždy je posuzovat z hlediska konkrétního dopadu na daný případ [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68]. Vzhledem k tomu, jak je nepřezkoumatelnost výše uložené pokuty vymezena shora citovanou judikaturou, nelze s touto žalobní námitkou souhlasit. Správní orgán prvního stupně, potažmo žalovaný, dostatečně předeštel úvahy vedoucí k výši uložené pokuty; konstatoval maximální možnou sazbu (10 000 000 Kč), dále absenci výjimečných okolností, jež bych odůvodňovaly uložení pokuty při této horní hranici, proto zvažoval výši pokuty do maximální výše 400 000 Kč. Správní orgán prvního stupně dále ponížil tuto částku o 50%, neboť ji považoval za nepřiměřenou vzhledem k tomu, že nebyl prokázán škodlivý následek a úmysl žalobkyně. Rovněž přihlédl k polehčujícím a přítěžujícím okolnostem, kdy okolnost polehčující shledal v neprokázání úmyslného jednání žalobkyně jakož i ve skutečnosti, že se nezletilý zdržoval v herně poměrně krátkou dobu; tyto okolnosti vedly ke snížení pokuty o 20%, tj. na částku 160 000 Kč. Přítěžující okolnost shledal správní orgán prvního stupně naopak v recidivním jednání žalobkyně, tudíž posledně uvedenou částku navýšil o 20 000 Kč, tj. na celkových 180 000 Kč, což činí 1,8 % z maximální možné výše trestu. S ohledem na výše uvedené

nezbývá než uzavřít, že úvaha správních orgánů rezultující v konečné stanovení výše pokuty je plně přezkoumatelná a námitka žalobkyně tudíž není důvodná.

17. Žalobkyně rovněž navrhl, aby krajský soud od uložené pokuty upustil, nebo ji v mezích zákonem dovolených snížil, jelikož stanovená pokuta je zjevně nepřiměřeně vysoká. Žalobkyně dále nijak nerozvádí, v jakých konkrétních okolnostech spatřuje onu zjevnou

nepřiměřenost výše uložené pokuty; zejména nespecifikuje likvidační povahu pokuty ve vztahu ke své osobě, odchýlení se od ustálené správní praxe ve skutkově obdobných případech aj. Stran zjevné nepřiměřenosti pouze žalovanému vytýká, že nepřihlédl ke všem polehčujícím okolnostem případu, což je ovšem otázka ne/přezkoumatelnosti výše pokuty, na níž bylo odpovězeno výše. Až případné promítnutí polehčujících okolností do konečné výše pokuty by bylo důvodem pro moderaci trestu, pakliže by žalobkyně namítala, proč se ty které okolnosti měly v konečně výši sankce promítnout jinak, než tomu bylo v napadeném rozhodnutí; takto ovšem neučinila. K poměrně obecné a vágní námitce zjevné nepřiměřenosti trestu krajský soud pro úplnost uvádí, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-26, č. 225/2004 Sb. NSS, je konstatováno, že o zjevně nepřiměřenou výši sankce (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. V posuzovaném případě činí výše uložené pokuty vskutku 1,8 % z horní hranice sazby, z čehož nelze v žádném případě dovozovat její zjevně nepřiměřenou výši. Nepřednesla-li žalobkyně žádná další tvrzení týkající se zjevné nepřiměřenosti výše trestu, krajský soud neshledává tuto námitku důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

18. Za situace, jak je popsána shora, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
19. Jelikož nebyl shledán ani důvod pro moderaci uložené pokuty, rozhodl soud samostatně o zamítnutí návrhu na moderaci pokuty (výrok II.).
20. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 3. dubna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje